

NEVÝSLOVNÁ RADOST PANUJE V ZOO OLOMOUC! PO DESETI LETECH SE ZDE NARODILI 3 VZÁCNÍ LEVHARTI

Ve volné přírodě levhartů mandžuských žije posledních zhruba 130 jedinců. Olomoucká zoologická zahrada prožívá nevýslovnou radost, neboť se po desetileté pauze v pavilonu, který se chovu těchto vzácných kočkovitých šelem věnuje, nachází o tři kotěcí ocásky navíc! Jejich otec původem ze Zoo Vídeň, v níž déle než rok žije jeho bratr, „strýček“ olomouckých koťat, přicestoval do olomoucké zoo ze Zoo Nordhorn v Německu s jediným posláním – zanechat po sobě potomky se samicí pocházející ze Zoo Granby v Kanadě. A to se nyní i naplnilo! Zodpovědným přístupem k tomuto nelehkému úkolu si samec vysloužil zpáteční jízdenku do své domovské německé zahrady. Zajímavostí je, že se k nám zásluhou tohoto samce vrátilly geny po našich levhartech, jelikož jeho matkou je samice narozená právě v Zoo Olomouc. „K páření došlo v prosinci těsně před vánočními svátky, mláďata se narodila po 97 dnech březosti samice. Ta porodila sama v připravené porodní bedně a hned od prvopočátku se o všechna tři koťata vzorně starala. Narození trojčat u tohoto druhu nebývá příliš časté a pro chovný program budou i s ohledem na jejich skvělou genetickou výbavu velkým přínosem,“ uvádí zooložka Ing. Jiřka Vokurková, která vyzdvihuje pečlivou, letitou a trpělivou práci chovatelů. Mláďata prozatím návštěvníci vidět nemohou, neboť se s matkou nachází ve vnitřní části ubikace, kde mohou být monitorována kamerovým systémem a je jim dopřán poporodní klid. Kromě ošetřovatele za nimi nechodí vůbec nikdo, aby se snížilo riziko jakýchkoliv případných komplikací odchovu. Pohlaví bude určeno s první vakcinací přibližně ve věku 6 týdnů koťat. Zoo Olomouc chová levharty od roku 2001 a doposud se v ní narodilo 15 mláďat. Poslední odchovaný samec odcestoval v roce 2018 do Anglie, kde už se také stal otcem. Aktuálně tento druh chová na celém světě 91 institucí v počtu 190 jedinců.

ŽIVOT VE VOLNÉ PŘÍRODĚ

Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu), ještě v roce 2000 se jeho stavy odhadovaly na pouhých 22-28 jedinců. Poslední léta se zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Vážnou hrozbou pro levharty je pytláctví, ale i lesní požáry, nebo těžba dřeva a nerostných surovin. Ruské a západní ochranářské skupiny utvořily organizaci Amur Leopard and Tiger Alliance (ALTA), která se má pokusit ohrožené levharty a tygry ussurijské zachránit. Snahou o záchranu levharta mandžuského se zabývá i WWF. Populaci v přírodě musí podpořit ta ze zoo, tak aby se docílilo dostatečné genetické diverzity. Bohužel ochranářským snahám nyní brání válka.

OBECNÉ INFORMACE

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (-30 °C). Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325